

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4Tk/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011202
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3114011202.40

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 17.08.2021 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Tóthovej a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Mariána Čáka jednomyselne v pomere hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Obžalovaný 1/

K.. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., H. cesta XXXX/XX;

Obžalovaný 2/

K.. C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., M. XXXX/XX;

Obžalovaná 3/

Ing. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., L. XXX/XXX, okres Topoľčany;

s a o s l o b o d z u j ú

podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby zo dňa 13.09.2013 Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv 232/09-549 pre pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 4 písmeno a), písmeno b), odsek 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 u obžalovaného Ing. N. J. a Ing. C. M. a pre pokračovací trestný čin legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 252 odsek 1 písmeno a), odsek 3, odsek 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 u obžalovanej Ing. K. H. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v druhom polroku 2001 v F. sa E. Q. spojil s Ing. N. J. a Ing. C. M. a v rámci nimi vytvorenej organizovanej skupiny spolu s ďalšími členmi, ktorými sa stali C. F., N. Z. (za dané činy už právoplatne odsúdení v samostatnom trestnom konaní), Ing. K. H., Y. J. (počas trestného stíhania zomrel), C. U. a M. Q. (za dané činy boli už právoplatne odsúdení v samostatných trestných konaniach) po rozdelení si úloh, spočítaných v ich pozíciách v jednotlivých obchodných spoločnostiach, koordinovane a plánovito si prisvojovali neoprávnene finančné prostriedky prináležiace do majetku akciovej spoločnosti Q., so sídlom v F., Y. XX (ďalej ako Q.), tým spôsobom, že v budove Generálneho riaditeľstva menovanej obchodnej spoločnosti v mieste jej sídla sa koncom roka 2001 pod zámienkou kúpy akcií v Q. v mene firmy Z. Z. CZ, a.s., so sídlom v F., (ďalej ako Z. Z. CZ), zastúpenej predsedom predstavenstva E. Q., nechali vymenovať do jej orgánov - E. Q. za predsedu dozornej rady, ktorá v zmysle zmenených stanov mala oprávnenie rozhodovať o vymenovaní štatutárnych zástupcov, a N. Z. a Y. J., ktorých sprevádzal M. Q. na podpisovanie dokumentov v mene Q., za členov predstavenstva namiesto dovtedajších štatutárnych zástupcov Ing. N. J., ktorý sa však stal povereným generálnym riaditeľom a Ing. C. M., dovtedy generálny riaditeľ, ktorý bol menovaný za poradcu nového generálneho riaditeľa, a od 01.03.2002 ako riaditeľ odštepného závodu Q., a s vedomím o očakávaných platbách v prospech firmy Q. od firiem s majetkovou účasťou štátu, zabezpečili poukazovať tieto finančné prostriedky týmito zazmluvnenými odberateľmi za vykonané práce a služby na bankový účet číslo XXXXXXXXX/XXXX, vytvorený dňa 08.08.2001 v T. vo filiálke pobočky L. L.,

a.s., M., (ďalej SLSP), v súčinnosti s Ing. K. H. na meno súkromnej obchodnej spoločnosti T. T. E., s.r.o., so sídlom v M., (ďalej ako T.) zastúpenej konateľom C. F., ktorý bol disponentom uvedeného účtu spolu s M. Q. a od 06.02.2002 namiesto neho s E. Q., pričom vyhotovenou zmluvou o predaji podniku zo 17.12.2001 podpísanou Ing. J. a Ing. M. za Q. a R. F. za firmu T., predstierali vlastníctvo predmetného účtu v prospech spoločnosti Q., a obstarali zaúčtovanie vykonaných debetných ako aj kreditných peňažných transakcií z predmetného účtu uskutočňovaných v spolupráci s Ing. K. H., vedúcou filiálky L., a to aj spôsobom neobvyklých bankových operácií, a s vedomím o negatívnej finančnej a majetkovej situácii firmy Q., o podaných návrhoch na konkurz na túto firmu a o nariadení blokácie jej mnohých bankových účtov viacerými exekučnými príkazmi za neuhradené splatné jej niektoré peňažné záväzky z predchádzajúceho obdobia, z ktorého v zmysle vyhotoveného zoznamu veriteľov, od ktorých boli následne odkupované v mene firiem C. U., s.r.o., so sídlom v L. (ďalej ako C. U.), zastupovanej C. U., a Z. Z. CZ, a.s., za tieto finančné prostriedky patriace spoločnosti Q., aby získali neoprávnený finančný prospech a predisponovali ho cez viaceré firemné bankové účty tak, že,

1. I. dňa 17.12.2001 vtedajší členovia predstavenstva akciovej spoločnosti Q. Ing. N. J. a Ing. C. M., podpísali v jej mene dodatok č. 71 k Zmluve o dielo z roku 1998 ohľadom výstavby diaľničného úseku D1 N.-L. uzavretej medzi spoločnosťou Q., ako zhotoviteľom na jednej strane, a L. L. Z., so sídlom v Bratislave, (ďalej ako SSC), ako objednávateľom na druhej strane, s uvedením bankového účtu T. č. XXXXXXXXXX/XXXX, na strane Q., na ktorý L. mala poukazovať finančné platby za práce vykonané na výstavbe tohto diaľničného úseku v rozsahu za sumu okolo 200 miliónov Sk, na základe čoho v zmysle vystavených faktúr potom L. v období od 21.12.2001 do 12.04.2002 poukázala na tento účet finančné prostriedky patriace spoločnosti Q. v celkovej výške 204.737.413,65 Sk,

II. v období mesiacov február až apríl roku 2002 N. Z. a Y. J. ako noví členovia predstavenstva Q. písomne oznámili štátnemu podniku U. U. (ďalej ako U.), so sídlom v F., pre úhradu faktúr vystavených spoločnosťou Q. za stavebné práce pravého tunelu F. účet T. číslo XXXXXXXXXX/XXXX, na základe čoho U. ako zástupca konajúci navonok za A. F., ktorého jedným z účastníkov bol aj Q., poukázal v období od 27.02.2002 do 18.04.2002 na tento účet finančné prostriedky patriace spol. Q., a.s., v celkovej výške 44.443.410,40 Sk,

III. listami z 26.02.2002, 18.03.2002, 12.04.2002 N. Z. a Y. J. ako členovia predstavenstva spoločnosti Q., a.s., oznámili firme L. T. T., a.s., so sídlom v F., (ďalej ako L.), pre úhradu faktúr vystavených spoločnosťou Q., za vykonané práce pre L. v celkovej výške 57.914.445,40 Sk účet T. č. XXXXXXXXXX/XXXX, a následne L. v dňoch 28.02.2002, 25.03.2002 a 18.04.2002 poukázal na tento bankový účet peňažnú sumu v celkovej výške 11.778.061,50 Sk,

IV. listom z 27.03.2002 Ing. C. M., ako nový riaditeľ odštepného závodu Q. - T., oznámil firme L. X., a.s., odštepny závod Y., (ďalej ako SE), požiadavku úhrady sumy DPH z faktúrovanej peňažnej sumy za vykonané práce pre L. na faktúre číslo 32-44/02 bankový účet T. č. XXXXXXXXXX/XXXX a listom z 09.04.2002 N. Z. a Y. J. v mene Q. oznámili spoločnosti L. X. a.s., odštepny závod atómovej elektrárne R.. F., k úhrade pohľadávky Q., a.s., uvedený bankový účet T., na základe čoho firma L. X., a.s., poukázala na uvedený účet 27.03.2002 sumu 622.176,20 Sk a 19.04.2002 sumu 4.676.357,10 Sk, teda v celkovej sume 5.298.533,30 Sk,

V. listom z 19.04.2002 N. Z. a Y. J. v mene spoločnosti Q. oznámili spoločnosti M., a.s., so sídlom v F., (ďalej ako M.), k úhrade faktúr vystavených spoločnosťou Q. v celkovej výške 7.819.635,90 Sk za vykonané práce pre spoločnosť TP bankový účet T. č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktoré na uvedený účet neboli poukázané, hoci spoločnosť M. už 27.02.2002 poukázala na tento bankový účet viaceré sumy v celkovej výške 3.049.655 Sk,

čím uvedená organizovaná skupina viacnásobným neoprávneným presmerovaním peňažných prostriedkov v sume 269.307.074,25 Sk na cudzí bankový účet, z ktorých použila na iné účely ako s chodom prevádzky Q. sumu 187 076 905,16 Sk, čím spôsobila poškodenú spoločnosti Q., a.s., škodu v celkovej výške 187 076 905,16 Sk (v prepočte fixným kurzom 6 209 815,6130 Eur)

2. v období od 28.12.2001 do júna roku 2002 vo filiálke pobočky L., M., v T., z prisvojených finančných prostriedkov v celkovej výške uvedenej v bode 1, poukázaných od zmluvných odberateľov poškodenej firmy Q. na účet vedený na firmu T. číslo XXXXXXXXXX/XXXX, ktorého disponentom bol s C. F. M. Q. a od 06.02.2002 E. Q., v súčinnej spolupráci vedúcej uvedenej filiálky pobočky L. Ing. K. H. na tomto bankovom účte vykonali

a) od decembra 2001 do júna 2002 viaceré neoprávnené výbery v hotovosti v celkovej výške 84.622.518,30 Sk, z ktorých

I. dňa 28.12.2001 vybral M. Q. peňažné prostriedky v celkovej výške 9.999.000,- Sk, z ktorých v ten deň vložil na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno firmy W., s.r.o., sumu 3.139.000,- Sk, z ktorého bol v ten deň uskutočnený výber 1.100.000,- Sk,

II. v dňoch 14.01., 24.01., 25.01., 29.01. a 31.01.2002 vybral M. Q. peňažné prostriedky v celkovej výške 10.480.095,- Sk

III. v dňoch 18.04., 19.04. a 24.04.2002 vybral E. Q. peňažné prostriedky v celkovej sume 62.594.000,- Sk, z ktorých jednotlivito v uvedené dni vložil sumu v celkovej výške 61.594.000,- Sk na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, vytvorený dňa 03.04.2002 vo filiálke pobočky L. v T. pred Ing. K. H. na meno firmy Z. Z. CZ, ku ktorému mal E. Q. dispozičné právo, a z ktorého dňa 30.04.2002 previedol sumu 15.000.000,- Sk na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na meno firmy Z. Z. CZ, z ktorého bola dňa 14.05.2002 suma 14.000.000,- Sk použitá na nákup dlhopisov Q. od U. firmou C. U.

IV. v dňoch 06.03., 09.05., 10.05. a 22.05.2002 vybral E. Q. finančné prostriedky v celkovej výške 1.262.000,- Sk

V. dňa 07.06.2002 vybral C. F. peňažné prostriedky vo výške 287.423,30 Sk

b) dňa 08.02.2002 platby SWIFT do zahraničia vo výške 340.238,86 Sk vrátane poplatkov

c) dňa 01.03.2002 prevod peňažnej sumy vo výške 2.114.148,- Sk na účet R. Z., s.r.o., za odpredaj pohľadávky voči firme Q. firme C. U., s.r.o.,

d) dňa 24.01.2002 a 06.02.2002 celkovo štyri bezhotovostné prevody peňažných prostriedkov v celkovej sume 100.000.000,- Sk na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX založený na meno firmy C. U., ktorej konateľmi boli C. U. a Y. J., zmluvou uzavretou dňa 12.02.2001 s Ing. H. vo filiálke pobočky L. v T., a disponantom tohto účtu bol s R. U. M. Q. a od 06.02.2002 E. Q., a následne z týchto prevedených peňažných prostriedkov boli M. Q. a E. Q. uskutočnené viaceré neoprávnené a neobvyklé bankové operácie zabezpečené Ing. K. H., a síce dotačné presuny, vykazované výbery hotovosti a predchádzajúce vklady hotovosti, spočívavšie

I. dňa 24.01.2002 a 25.01.2002 v bezhotovostnom prevode finančných prostriedkov z uvedeného účtu firmy C. U., v celkovej výške 10.000.000,- Sk na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX firmy Z. Z. L., s.r.o., ku ktorému dispozičné právo mal konateľ M. Q., a z tohto účtu následne 25.01.2002 boli prevedené na účet firmy T. T. E., s.r.o., sumy v celkovej výške 10.100.000,- Sk,

II. dňa 25.01.2002 v bezhotovostnom prevode finančných prostriedkov z uvedeného účtu firmy C. U. vo výške 40.000.000,- Sk na účet v T., a.s., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX firmy Z. Z. CZ, ku ktorému mal dispozičné právo E. Q., a z ktorého boli vykonané viaceré výbery peňažnej hotovosti a prevod sumy 19.000.000,- Sk na predmetný účet firmy C. U., s.r.o.,

III. v dňoch 15.03.2002, 26.03.2002, 10.04.2002 a 22.04.2002 vo viacnásobnom bezhotovostnom prevode finančných prostriedkov z uvedeného účtu C. U. v celkovej sume 10.434.394,65 Sk na účty rozličných veriteľských firiem za odpredaj ich pohľadávky voči firme Q. firme C. U.,

IV. dňa 21.03.2002 v bezhotovostnom prevode finančných prostriedkov z účtu C. U. v celkovej sume 10.000.000,- Sk na tri novovytvorené účty C. U. vo filiálke pobočky L. v T. v menách USD, EUR, CHF, s ktorými disponoval E. Q.,

V. dňa 03.04.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti v sume 50.973.900,- Sk E. Q. z účtu C. U., a skoršom vklade sumy 50.900.000,- Sk na účet firmy Z. Z. CZ v L., ku ktorému mal E. Q. dispozičné právo a z ktorého boli vykonané viaceré výbery hotovosti v celkovej výške 51.255.488,6 Sk a presuny na účty C. U. a T. vkladom hotovosti

VI. dňa 10.04.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti E. Q. z uvedeného účtu firmy Z. Z. CZ, v sume 5.858.488,60 Sk a skoršom vklade tejto sumy na účet firmy C. U.,

VII. dňa 15.04.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti E. Q. z účtu firmy Z. Z. CZ v celkovej sume 10 00 000 Sk a ich vklade na účty firmy C. U. v menách USD (2.500.000,- Sk), CHF (5.000.000,- Sk), EUR (2.500.000,- Sk)

VIII. dňa 22.04.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti E. Q. z uvedeného účtu firmy Z. Z. CZ v sume 706.563,- Sk a skoršom vklade tejto sumy na uvedený účet firmy C. U.

IX. dňa 10.05.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti E. Q. z účtu firmy Z. Z. CZ v celkovej výške 6.600.000,- Sk a skoršom vklade týchto súm na účty firmy C. U. v menách USD (5.000.000,- Sk) a CHF (1.600.000,- Sk)

X. dňa 12.06.2002 v presune finančných prostriedkov výberom peňažnej hotovosti E. Q. z účtu firmy Z. Z. CZ v celkovej sume 1.600.000,- Sk a jej skoršom vklade na účet firmy C. U., v mene EUR,

e) dňa 10.01.2002 vykonal N. Z. na predmetný účet T. vklad peňažnej sumy 9.169.000,- Sk, ktorú v uvedený deň vybral z účtu v L. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na meno firmy G., s.r.o.,

f) v dňoch 24.04.2002 a 30.04.2002 vykonal E. Q. skorší vklad sumy 15.000.000,- Sk a 18.000.000,- Sk na účet firmy T. za súčasného výberu peňažnej hotovosti v sume 21.000.000,- Sk a sumy 18.000.000,-

Sk, E. Q. z účtu firmy Z. Z. CZ, v L., z ktorého E. Q. v dňoch 08.04., 10.04., 15.04., 29.04. 31.05., 14.06., 21.06. a 28.06.2002, vybral peňažné prostriedky v celkovej výške 46.997.000,- Sk, a z ktorého dňa 30.04.2002 previedol sumu 15.000.000,- Sk na účet vo U. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na meno firmy Z. Z. CZ, z ktorého dňa 14.05.2002 bola suma 14.000.000,- Sk použitá na nákup dlhopisov Q. od U. firmou C. U.,

čím táto organizovaná skupina vedená E. Q. získala viacnásobným predisponovaním sumy spreneverených finančných prostriedkov v rozsahu 187.076.905,16 Sk (v prepočte fixným kurzom 6 209 815,6130 Eur) finančný prospech, pričom kontrolou W. banky L. vo filiálke pobočky L. M., v T. boli zistené v súvislosti okrem iných aj s uvedenými finančnými transakciami porušenia zákona č. 367/2000 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a rozhodnutím Bankovej rady NBS z 26.11.2004, pod číslom OSG-2450/2004 bola L. uložená peňažná pokuta vo výške 1.000.000,- Sk, a teda spôsobili poškodenej L. L., a.s. škodu vo výške 1.000.000,- Sk (v prepočte fixným kurzom 33 193, 918 Eur),

pretože skutky nie sú trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodený Q. a.s. v likvidácii so sídlom Y. XX, F., IČO: XXXXXXXX a L. L. a.s. so sídlom M. XX, F., IČO: XXXXXXXX odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal na Špecializovaný trestný súd v T. obžalobu pod sp. zn. VII/1 Gv 232/09-549 zo dňa 13.09.2013 na E. Q. a spol. pričom uznesením Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. PK-2T44/2013-12749 zo dňa 16.04.2014 bola v zmysle § 244 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku predmetná trestná vec postúpená príslušnému súdu a to Okresnému súdu Trenčín. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Ndt13/2014 zo dňa 23.07.2014 bolo rozhodnuté, že príslušným súdom na vykonanie konania v tejto veci je príslušný Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 4Tk1/2014. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Tk1/2014 podľa § 21 odsek 1 Tr. poriadku bolo trestné konanie proti obž. E. Q., C. F., N. Z., C. U. vylúčené na samostatné konanie a rozhodnutie. Tieto osoby boli označované ako súčasť osemčlennej organizovanej skupiny do ktorej mali patriť aj obžalovaní Ing. N. J., Ing. C. M. a Ing. K. H. pričom obžalovaní E. Q., N. Z., C. F. a C. U. už boli právoplatne odsúdení s povinnosťou na náhradu škody voči poškodenej spoločnosti Q. a.s. v samostatných konaniach.

Súd vykonal na hlavných pojednávaniach rozsiahle dokazovanie výsluchom obž. Ing. N. J., Ing. C. M. a Ing. K. H., výsluchom svedkov ako aj čítaním svedeckých výpovedí a oboznamovaním listinných dôkazov na ktoré poukazovala v obžalobe prokuratúra. Jednalo sa najmä o výsluchy svedkov Q. Y., Ing. Y. R., Ing. H. T., Y. V., Ing. R. N., E. F., Mgr. R. W., Y. U., Mgr. T. T., JUDr. U. U., Ing. K. Q., Ing. A. A., za súhlasu procesných strán boli čítané svedecké výpovede najmä E. V., Ing. F. N., R. L., E. V., JUDr. T. V., Ing. L. U., Y. J., Y. Q., Ing. L. V., boli oboznamované listinné dôkazy v zmysle návrhu prokuratúry, najmä zmluva o predaji podniku zo dňa 17.12.2001, dodatok č. 71 k zmluve o dielo - výstavbe diaľničného úseku D1 N. - L., doklady o vkladoch a hotovostných výberoch v L. sporiteľni, na návrh obhajoby súd vykonal výsluch svedka N. C. a došlo k opätovnému zisťovaniu škody formou nového znaleckého dokazovania.

Súd na základe vykonaných výpovedí obžalovaných J. a M. môže konštatovať, že obžalovaní J. a M. nepopierajú, že dňa 17.12.2001 ako členovia predstavenstva Q., a.s. (ďalej len Q.) podpísali zmluvu o predaji podniku, v zmysle ktorej Q. kúpil spoločnosť T. T. E., s.r.o. (ďalej len T.) a obaja obžalovaní nepopierajú, že dňa 17.12.2001 ako členovia predstavenstva Q. podpísali v jeho mene dodatok č. 71 k Zmluve o dielo z roku 1998 ohľadom výstavy diaľničného úseku D1 N. - L. a na jeho základe L. správa ciest poukázala platby na bankový účet patriaci T.. Obžalovaný M. nepopiera, že ako riaditeľ Q. - odštepného závodu T., podpísal list, datovaný dňa 27.03.2002, ktorým oznámil L. X., a.s., odštepny závod Y.,

aby úhrady sumy DPH z faktúrovanej peňažnej sumy za vykonané práce na faktúrach č. 32-44/02 boli poukázané na bankový účet T. a k čomu následne došlo.

Súd na základe výpovede obžalovanej H. môže konštatovať, že obžalovaná nepopiera, že sa podieľala na finančných operáciách (hotovostné výbery a vklady), ktoré sú jej v zmysle obžalobného skutku kladené prokuratúrou za vinu.

Všetci traja obžalovaní však popierajú, že by sa svojím konaním úmyselne dopustili spáchania trestnej činnosti a odmietajú, že by boli súčasťou organizovanej skupiny v zmysle podanej obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec Ing. Y. U., PhD. výkonný riaditeľ spoločnosti E.-Z. s.r.o. znaleckej organizácie v odbore ekonómia a management, v odvetviach účtovníctvo a daňovníctvo, kontroling a v odbore ekonomika a riadenie podnikov, odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov, ktorý predniesol závery znaleckého posudku č. 12/2018 a jeho doplnok č. 1 zo dňa 17.02.2020. znalec konštatoval, že pri pôvodnom vypracovávaní znaleckého posudku vychádzal z právneho stavu riadne definovaného v podanej obžalobe, podľa ktorej účet prevádzky predajných automatov (T.) nemohol byť a nebol majetkom - aktívom Q. a s. Dodatok č. 1 k znaleckému posudku vypracovávala znalecká organizácia po oboznámení sa so záverom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/23/2019-13968 zo dňa 30.07.2019 a uznesenia Najvyššieho súdu SR č. 2Tost18/2014 zo dňa 24.06.2014. Doplnením znaleckého posudku bol ustálený okruh osôb, ktoré priamo realizovali rôzne finančné operácie na účte spoločnosti Q. a s. (účet T.) pričom obž. J. a M. nikdy nedávali ani nerealizovali pokyny na žiadne sporné finančné operácie danej spoločnosti a účet T. bol zahrnutý v účtovníctve Q. a s.

Súd ustálil, že účet na meno T. sa stal účtom spoločnosti Q. a s. dňom 17.12.2001, pričom na platnosť zmluvy o predaji podniku zo dňa 17.12.2001 nie je potrebný žiadny súpis majetkových hodnôt podniku a zmluva je platná okamihom jej podpisu. Žiadny z účastníkov tejto zmluvy ju od roku 2001 doteraz nenapadol formou určovacej žaloby na všeobecnom súde. Konanie obžalovaných J. a M. u vedené v obžalobe nie je trestným činom pretože účet T. bol majetkom spoločnosti Q. a s. a všetky bankové operácie realizované na tomto účte nemožno považovať za trestný čin sprenevery v zmysle § 248 Trestného zákona účinného v čase skutku. Uzatvorenie zmluvy o predaji - kúpe podniku v zmysle ustanovenia § 476-488 Obchodného zákonníka ako i vzhľadom na definovanie podniku podľa § 5 Obchodného zákonníka je platným právnym úkonom vykonaným obžalovanými v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka ako i interných noriem spoločnosti Q. a s. Podľa § 5 Obchodného zákonníka podnikom na účely tohto zákona teda aj na účely ustanovení § 476-488 Obch. zákonníka upravujúcich Zmluvu o predaji podniku sa rozumie súbor hmotných a nehmotných zložiek podnikania, pričom k podniku patria veci a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť. Podľa § 476 odsek 1 Obch. zákonníka podstatnými náležitosťami zmluvy o predaji podniku je dohoda účastníkov na zakotvenie povinnosti predávajúceho previesť na kupujúceho podnik (v zmysle § 5 Obch. zákonníka) a zakotvenie povinnosti kupujúceho zaplatiť predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu.

Vykonané dokazovanie nepreukázalo, že obžalovaní J., M. a H. boli členmi organizovanej skupiny spolu s E. Q., N. Z., C. F. a C. U., ktorí už boli skôr uznaní vinnými.

Z čítaných výpovedí E. Q., Z., F. a U. a oboznámených listinných dôkazov (doklady z banky o finančných prevodoch),

či z výpovede svedkyne L. v súhrne vyplynulo, že E. Q. organizoval a usmerňoval činnosť M. Q. (svojho syna, ktorý bol odsúdený pre predmetnú stíhanú činnosť v inej trestnej veci), Z. (pri vykonávaní funkcie člena predstavenstva Q. a rovnako riadil E. Q. aj ďalšieho člena predstavenstva Y. J.), F. (pri činnosti T.) a U. (pri činnosti firmy C.),

pričom E. Q., M. Q., F. a Z. aj vykonávali finančné operácie (výbery a vklady). Napokon aj v predmetnej trestnej veci Z., F., Q. a U. urobili vyhlásenie o vine. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by do tejto skupiny patrili aj obžalovaní J., M. a H..

Súd z oboznámených dokladov o bankových operáciách a z výpovedí zamestnancov banky zistil, že obžalovaní J. a M. nevykonávali finančné operácie.

Aj pracovníci finančného oddelenia Q., napr. svedkovia Ing. H., V., Y., Ing. T., V., Mgr. T., N., vypovedali, že im J. a M. nedávali pokyny na úhrady, výbery alebo prevody finančných prostriedkov. Z výpovede Ing. H. T. (ekonomický riaditeľ) vyplynulo, že úhrady realizoval Q., ktorému pracovníci Q. nahlasovali, ktoré prevody je potrebné vykonať (napr. na úhradu faktúr, mzdy, a pod.), a ktorý ako jediný mal podpisový vzor k účtu vedenom na spoločnosť T., nikto iný z Q. ho nemal.

Svedkyňa W. (pracovníčka sekretariátu u J.) vypovedala, že Q. v marci 2002 „odstavil“ v Q. J. a M.. Svedok Ing. H. (organizačný útvar a vyhotovovateľ zápisníc orgánov Q.) vypovedal, že Q. nemal s M. dobrý vzťah a M. „vypoklonkoval“. Svedok F. (vodič a ochrankár E. Q.) vypovedal, že pri sprostredkovaní

Q. obchodov (predaj strojov Q.) nestretol J. ani M.. Svedkyňa U. (vedúca sekretariátu generálneho riaditeľa) nemala vedomosť, že by sa M. s Q. stretávali ako kamaráti.

Z vyššie uvedených výpovedí pracovníkov Q. a svedka F. vyplynulo, že vzťahy J. a M. s Q. neboli kamarátske, ale nanajvýš pracovné. Napokon z vykonaného dokazovania nebolo vôbec preukázané, že by obaja obžalovaní mali zo stíhanej trestnej činnosti nejaký prospech.

Svedok Y. V. síce vypovedal, že nejaké dokumenty mu dával podpisovať aj obžalovaný J.. Súd však zohľadnil, že tento svedok nemal prehľad o riadení spoločnosti ani o tom, aké dokumenty podpisuje, a tak možno vychádzať, že obžalovaný J. mu ako členovi predstavenstva predkladal dokumenty súvisiace s výrobou, keďže J. mal na starosti výrobnú - technický úsek a bol tiež generálnym riaditeľom. Mnohé dokumenty súvisiace s riadením Q., resp. z výrobného úseku museli byť v odôvodnených prípadoch schválené členmi predstavenstva. Obžalobou nebolo z vykonaného dokazovania preukázané, že by obžalovaní J. a M. cielene predkladali členom predstavenstva dokumenty, ktoré by boli neskôr podkladmi k „tunelovaniu“ Q.. Vyššie uvedené skutočnosti sú dostačujúce, aby mohol súd konštatovať, že obžalovaní J. a M. neboli členmi Q. organizovanej skupiny. Tomu nasvedčuje aj spôsob, akým sa E. Q. dostal k riadeniu Q..

Obžalovaní J. a M. vo svojich výpovediach vysvetlili dôvody príchodu Q. (nepriaznivý ekonomický stav Q.), ktorého považovali za „manažéra“, ktorý mal Q. „ekonomicky ozdraviť“, podobne ako sa mu to predtým podarilo vo U.. Q. nebol pre majoritných akcionárov Q., ktorými boli prostredníctvom L. závodov Q., a.s., dovtedajší členovia predstavenstva, a to R., V., N., J. a J., prvou voľbou, ale núdzovým riešením potom, ako skrachovali rokovania so L.. Príchod Q. tak nebol nanútený J. ani M., ale bol výsledkom kolektívneho rozhodnutia majoritných akcionárov, ktorí napokon vedenie nad Q. odovzdali Q. (tomu predchádzala zmena stanov, ktorá umožnila kreovanie predstavenstva Q. prostredníctvom dozornej rady). Odovzdanie vedenia Q. Q. považuje súd v danej situácii za logické, nakoľko Q. (s Q.) prostredníctvom spoločnosti Z. Z. CZ s.r.o. skupoval už počas roku 2001 pohľadávky od veriteľov Q.u, a teda uvedomujúci si, že L. Q. nekúpi, dohodli sa majoritní akcionári s Q., že po uplynutí exkluzívnej zmluvy so L., kúpi Q. on. Nakoľko bývalí majoritní akcionári Q. si uvedomovali, že exkluzívna zmluva je len formalitou, pretože L. im už pred jej uplynutím oznámila, že Q. nekúpi, rozhodli o odovzdaní jeho riadenia Q. už v decembri 2001. Uvedené skutočnosti okrem výpovedí obžalovaných J. a M. vyplývajú aj z výpovedí Ing. N., Ing. R. a C..

Nepriaznivý ekonomický stav Q. pred príchodom Q. potvrdili svojich výpovediach aj svedkovia, a to JUDr. U. U. (vypovedal, že došlo k prepúšťaniu), Q. Y., Ing. T., Mgr. T. a Ing. V. (vypovedali, že boli exekútormi blokované účty).

Súd tiež hodnotí v postupe Q. ako logické, že pri prevzatí kontroly nad Q. chcel mať kontrolu aj na finančnými transakciami a keďže dochádzalo k exekučnému zablokovaniu účtov Q., použil Q. na tento cieľ účet patriaci T.. Toto konštatovanie je podporené aj výpoveďou svedka Ing. U. V..

Obžalovaný J. poukazoval, že Q. kupoval spoločnosť T. za účelom vyriešenia problému so stravovaním. Tejto obhajobnej argumentácii nasvedčujú výpovede svedkov C., H. či F.. Svedok N. C. vypovedal, že na generálnom riaditeľstve sa v súvislosti so stravovaním riešili automaty. Z výpovede svedka JUDr. H. vyplynulo, že spisoval zápisnicu z rokovania predstavenstva Q. zo dňa 27.11.2001 (teda ešte pred príchodom Q.), v ktorej je spomenutá problematika zrušenia jedálne. Aj svedok F. (člena dozornej rady Q. za zamestnancov) vypovedal, že sa mu zdá, že sa riešili problémy stravovania zamestnancov a tiež sa mu zdá, že v budove Q. boli nápojové automaty.

Súd aj s poukazom na vyššie uvedené hodnotí, že Q. využil, že Q. koncom roka 2001 riešil problémy so stravovaním a ponúkol svoje riešenie, teda kúpiť spoločnosť T..

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že vstupu Q. (s Q.) do Q. a prevzatie jeho riadenia, hoci oficiálne nastalo dňa 18.12.2001, predchádzalo oznámenie podmienok, za ktorých Q. ekonomicky ozdraví. Na ich základe muselo byť následne rozhodnuté o zvolaní mimoriadneho valného zhromaždenia na deň 18.12.2001. Svedkyňa U. v tejto súvislosti vypovedala, že v čase, keď bol generálnym riaditeľom Q. ešte Ing. N., prišiel za ním Q. a rokovali. Q. tak musel byť pred prevzatím riadenia Q. informovaný aj o všetkých problémoch spoločnosti (napr. neuhradené faktúry, exekučne blokované účty, problémy so stravovaním, a pod.). Súd tiež vyhodnotil ako logické, že Q. chcel mať po prevzatí spoločnosti pod dohľadom finančné toky a keďže pôvodné bankové účty Q. boli exekučne blokované, predstrel zástupcom Q. zámer kúpiť spoločnosť T.. Prioritným zámerom Q. však nebolo riešiť prostredníctvom kúpy T. problémy so stravovaním

alebo exekučné blokovanie účtov, ale získať absolútnu kontrolu nad finančnými tokmi Q. a presmerovať platby pre Q. na tento účet.

Žiadnymi vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že obžalovaní J. a M. mali o vyššie uvedenom Q. zámere vedomosti.

Súd vyhodnotil účasť obžalovaných J. a M. dňa 17.12.2001

pri podpísaní zmluvy o kúpe podniku (spoločnosti T.) ako aj dodatku č. 71 k zmluve o výstave diaľničného úseku D1 N. - L. ako snahu o riešenie problému

so stravovaním a problému exekučne blokovaných bankových účtov. Q. kúpou T., a to na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 17.12.2001, získal aj jej majetok (hmotný

aj nehmotný), ktorého súčasťou bol bez akýchkoľvek pochybností aj bankový účet T.

č. XXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli následne presmerované finančné toky (aj na základe dodatku č. 71 k zmluve o výstave diaľničného úseku D1 N. - L.), ktoré mohli byť následne bez ohrozenia exekúciou použité na chod Q..

Uvedenému nasvedčujú výpovede viacerých svedkov (napr. JUDr. H., Ing. Q., N.), ktorí vypovedali, že z účtu T. im prišli mzdy. Svedok Ing. T. vypovedal,

že Q. sa predkladali podklady k úhradám a iba Q. rozhodoval, ktoré uhradí.

Možno tak konštatovať, že účet T. nebol použitý výlučne za účelom „tunelovania“ Q., ale slúžil aj počiatočnému zámeru, teda obísť exekučne blokované účty a uhrádzať platby pre potrebu chodu Q..

Účet T. patril Q. a. s. bol jeho vlastníctvom a nie je možné uvažovať, že bola naplnená subjektívna alebo objektívna stránka žalovaného trestného činu u obž. J. a M..

Súd tak dospel k záveru, že účasť obžalovaných J. a M.

ako štatutárov Q. dňa 17.12.2001 pri podpísaní zmluvy o predaji podniku (kúpa T.) malo slúžiť ako krytie Q., pretože Q. mohol bez akýchkoľvek následkov počkať na zmenu predstavenstva, ku ktorému došlo dňa 18.12.2001 a zmluvu o predaji podniku ako aj dodatok č. 71 mohli podpisovať noví štatutári

dosadení Q.. Avšak Q., aby sa v budúcnosti mohol kryť, zabezpečil podpísanie zmluvy o predaji podniku ako aj dodatku č. 71 bývalými štatutármi J. a M., ktorí, bez vedomosti o budúcnosti Q. plánoch o tunelovaní

Q., uvedené listiny podpísali v úmysle vyriešiť problémy Q. so stravovaním a s exekučne blokovanými účtami.

Rovnako súd vyhodnotil aj M. podpísaný list zo dňa 27.03.2002, ktorým ako riaditeľ odštepného závodu Q. v T. oznamoval L. X., aby úhrady sumy DPH z faktúrovanej peňažnej sumy za vykonané práce na faktúrach č. 32-44/02 boli poukázané na bankový účet T..

Účet spoločnosti T. považovali J. a M. v dôsledku podpisu zmluvy o predaji podniku dôvodne ako účet patriaci už Q., a preto len samotné presmerovania úhrad na tento účet, a to či už v dôsledku vyhotovenia dodatku č. 71, resp. listu

zo dňa 27.03.2002 L. X., a to bez preukázania ďalších prepojení na Q. organizovanú skupinu, nemožno považovať za nezákonnú činnosť

ani za trestnú činnosť. Napokon aj zamestnanci Q. (napr. svedkovia H., Y., Ing. V.), vrátane svedka Ing. T., ktorý bol riaditeľom ekonomického oddelenia, považovali účet spoločnosti T. za účet patriaci spoločnosti Q..

Svedkovi Ing. T. boli neskôr predložené podklady (zmluva o predaji podniku a pod.), na základe ktorých sa zaviedol tento účet do účtovníctva Q..

Hoci následne nedošlo na základe zmluvy o predaji podniku k zaevidovaniu kúpy T. Q. v obchodnom registri, na čo poukázal vo svojej výpovedi v prípravnom konaní aj spoluobžalovaný F. (výpoveď bola čítaná na hlavnom pojednávaní), táto skutočnosť nemôže byť na ujmu obžalovaným J. a M..

Po nástupe nového predstavenstva kontrolovaného Q. už boli jednak J. a M. odstavení z rozhodovacej činnosti a nemali žiadny vplyv na nové vedenie Q.

a jednak už nebolo v Q. záujme, aby došlo k zápisu zmien v obchodnom registri, nakoľko Q. si potreboval ponechať kontrolu nad spoločnosťou T. a hlavne nad jej bankovým účtom, ku ktorému mal dispozičné právo.

V konaní obžalovaných J. a M. tak súd nevzhladol úmysel, ktorý je nevyhnutný pre spáchanie stíhanej trestnej činnosti.

Napokon, ako vyplynulo z výpovede svedka R., Q. ani Q. nakoniec nekúpil, a tak akcionár, teda L. závody Q., a.s. (ktorého majoritnými akcionármi boli R., V., N., J. a J.), predal neskôr akcie Q. inému záujemcovi.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že obž. Ing. N. J. a Ing. C. M. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku je potrebné oslobodiť spod obžaloby, pretože žalované skutky nie sú trestným činom vo vzťahu k nim a nebolo preukázané ich žiadne protiprávne konanie ani účasť v organizovanej skupine.

Čo sa týka obž. Ing. K. H. aj tu treba konštatovať, že obžalovaná svojím konaním nenaplnila skutkovú podstatu žalovaného trestného činu legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 252 odsek 1 písm. a), odsek 3, odsek 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 ani trestného činu sprenevery vo forme pomoci ako v záverečnej reči uviedol prokurátor. Atribút podozrivej bankovej operácie a neobvyklej

bankovej operácie v žalovanom období nebol jednoznačne kvalifikovaný ani špecifikovaný a vnútro interné predpisy banky neustanovovali žiadnu sankciu. Nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu, pretože obžalovaná neporušila právnu povinnosť vyplývajúcu jej zo zákona a skutkový dej, ktorý tvorí základ obžaloby vo vzťahu k obž. H. nenapĺňa objektívne ani subjektívne znaky trestného činu. Obžalovaná postupovala pri bankových operáciách podľa zásady poznaj svojho klienta, žiadne dôkazy nepreukázali že by mala zo stíhanej trestnej činnosti prospech alebo že by konala v prospech iného, nemala vedomosť o žiadnej organizovanej skupine ani o tom, že by sa E. Q. dopúšťal trestnej činnosti ktorý bol evidovaný v banke ako VIP klient. Vykonané hotovostné operácie boli riadne zaznamenané vo výkazoch, ktoré boli následne na ďalší deň posielané do pobočky banky v M. a obžalovaná tak žiadnym spôsobom neskrývala ich realizáciu. Pokiaľ bola vedúcou filiálky, neboli jej pri kontrolách vytkané žiadne nedostatky. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede svedka V. vyplýva, že sa domnieval, že na ústredí banky majú program na filtrovanie neobvyklých operácií. Nemožno tak vyčítať obžalovanej, že nenahlásila neobvyklú operáciu, ak sa riadila zásadou poznaj svojho klienta a domnievala sa, že okrem pracovníkov v prvej línii, teda pracovníkov, ktorí prichádzajú do kontaktu s klientami bdiť pri zisťovaní neobvyklých operácií nad nimi aj ich pobočka a ústredie. Bolo vecou obžalovanej samostatne a vnútorne posúdiť, ktorú operáciu považuje za podozrivú, resp. neobvyklú. Zamestnankyne filiálky v T. (napr. svedkyne H., (U., L., L.) vo svojich výpovediach potvrdili, že dochádzalo aj k vykonávaniu fiktívnych hotovostných prevodov a svedkyne H., U. a F. vypovedali, že o vykonanie týchto prevodov ich požiadala H..

Podľa hodnotenia súdu bola obžalovaná pri vykonávaní Q. požadovaných finančných operácií benevolentnejšia, avšak nie z dôvodu, že by bola členkou Q. organizovanej skupiny, ale z dôvodu, že pri Q. ako VIP klientovi stratila opatrnosť.

Obžalovaná dôvodne poukázala, že hoci boli predmetné hotovostné prevody vykonávané fiktívne, teda nedošlo k reálnemu výberu a vkladu, a teda z tohto hľadiska boli hotovostné prevody fiktívne, tak na účtoch, z ktorých sa takýto výber vykonával, boli vždy finančné prostriedky v danej sume. Podľa obžalovanej sa tak mohli uvedené finančné operácie vykonať aj bezhotovostne, a vtedy by bolo všetko v poriadku, avšak klient trval

na predmetnom hotovostnom prevode a obžalovaná H. bola ochotná umožniť aj takýto neštandardný hotovostný prevod, pretože išlo o VIP klienta, vychádzajúc zo zásady poznaj svojho klienta. Uvedené skutočnosti podľa súdu preukazujú, že obžalovaná stratila vo vzťahu k Q. opatrnosť, to však nemožno v zmysle podanej obžaloby trestnoprávne postihnúť.

Skutočnosť, že obžalovaná stratila pri Hulmanovi opatrnosť, podporuje aj výpoveď Ing. V. (riaditeľa pobočky banky v M.), z ktorej vyplynulo, že zamestnanci sú v každej banke tlačení, aby boli výsledky, zdroje, klienti. Preto podľa názoru súdu

aj obžalovaná, aby nestratila Q. ako významného klienta, stratila pri ňom opatrnosť.

Na druhej strane bola jej opatrnosť „tlmená“ aj zásadou „poznaj svojho klienta“. Svedok V. tiež vypovedal, že pri tejto zásade má zamestnanec zvážiť, či je klient slušný človek. Keďže obžalovaná poznala Q. dlhodobo a neboli o ňom žiadne negatívne informácie, tak možno konštatovať, že obžalovaná nemala dôvod o Q. pochybovať.

Obžalovaná poukazovala, že vykonané hotovostné operácie boli riadne zaznamenané vo výkazoch, ktoré boli najneskôr nasledujúci deň posielané do pobočky banky v M.. Obžalovaná tak žiadnym spôsobom neskrývala ich realizáciu. Pokiaľ bola vedúcou filiálky, neboli jej pri kontrolách vytkané žiadne nedostatky. Aj svedkyňa U. potvrdila, že vo filiálke bývali kontroly a vždy dopadli pre nich dobre.

L. H. vypovedala, že v minulosti trikrát nahlásila neobvyklú operáciu a potom mala strach. L. U. vypovedala, že tiež trikrát nahlásila neobvyklú operáciu a potom jej z pobočky v M. volali, čo si to dovolila. Možno konštatovať, že z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že systém vnútornej kontroly banky na účely sledovania, zaznamenávania a ohlasovania neobvyklých operácií bol nedostatočný. To však v žiadnom prípade nemôže byť v neprospech obžalovanej. Napokon aj svedok V. sa vyjadril, že sa domnieval, že na ústredí banky majú program na filtrovanie neobvyklých operácií. Nemožno tak vyčítať obžalovanej, že nenahlásila neobvyklú operáciu, ak sa sama riadila zásadou poznaj svojho klienta a domnievala sa, že okrem pracovníkov v prvej línii (teda zamestnancov, ktorí prichádzajú do kontaktu s klientmi) bdiť pri zisťovaní neobvyklých operácií nad nimi aj ich pobočka a ústredie.

Súdu tak vyplynulo z dokazovania, že obžalovaná nekonala úmyselne, ale vo vzťahu k E. Q. stratila opatrnosť, nevedela však, že peniaze z predmetných hotovostných finančných operácií pochádzajú z trestnej činnosti. U obžalovanej nebol daný ani materiálny korektív, ktorý sa podľa zákona účinného do 31.12.2005 vyžadoval na naplnenie skutkovej podstaty každého trestného činu.

Vzhľadom na to, že súd všetkých obžalovaných v zmysle § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože žalované skutky nie sú trestným činom, v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodených s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.